

Prethodno pitanje

Treba li članak 7. točku 1. podtočku (b) Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima ⁽¹⁾ tumačiti na način da u slučaju leta za koji je karakteristična potvrđena jedinstvena rezervacija za cjelokupno putovanje i koji je podijeljen na dva ili više dijelova, mjesto izvršenja u smislu te odredbe može biti i mjesto dolaska prvog dijela leta, kada prijevoz na tim dijelovima leta izvršavaju dva različita zračna prijevoznika i kada se tužba za odštetu na temelju Uredbe br. 261/2004 ⁽²⁾ temelji na kašnjenju prvog dijela leta i usmjerena je protiv stvarnog zračnog prijevoznika prvog dijela leta?

⁽¹⁾ SL 2012., L 351, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289. i ispravci SL 2014., L 160, str. 40. i SL 2016., L 202, str. 57.)

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. siječnja 2021. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) – Eurocostruzioni Srl/Regione Calabria

(Predmet C-31/21)

(2021/C 98/13)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Eurocostruzioni Srl

Druge stranke u žalbenom postupku: Regione Calabria

Prethodna pitanja

1. Zahtijeva li se Uredbom Komisije (EZ) br. 1685/2000 od 28. srpnja 2000. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1260/1999 ⁽¹⁾ o prihvatljivosti izdataka za operacije koje su sufinancirane iz strukturalnih fondova i, konkretno, s obzirom na ono što se propisuje pravnim pravilom br. 1 točkom 2. podtočkom 2.1. pripadajućeg Priloga koje se odnosi na „dokaz o izdacima” da dokaz plaćanja koja su izvršili krajnji korisnici nužno treba podnijeti u obliku računa s potvrdom uplate i u slučaju kad je financiranje odobreno korisniku u svrhu izgradnje nekretnine s njegovim materijalima, alatom i radnom snagom ili je moguće odstupanje, koje se razlikuje od onog koje se izričito predviđa u slučaju kada to nije moguće, kojim se zahtijeva podnošenje „računovodstvene dokumentacije jednake dokazne vrijednosti”?
2. Koje je pravilno tumačenje navedenog izraza „računovodstvena dokumentacija jednake dokazne vrijednosti”?
3. Konkretno, protive li se navedenim odredbama Uredbe nacionalno i regionalno zakonodavstvo i naknadno doneseni upravni provedbeni akti kojima se u slučaju u kojem je financiranje odobreno korisniku u svrhu izgradnje nekretnine njegovim materijalima, alatima i radnom snagom predviđa sustav provjere izdataka na koje se odnosi financiranje javne uprave i koji se sastoji od:
 - (a) prethodnog određivanja količine radova na temelju regionalnog cjenika koji se odnosi na javne radove te na temelju važećih tržišnih cijena koje je procijenio projektant za stavke koje se ne predviđaju u tom cjeniku,

- (b) naknadnog izvještavanja uz dostavljanje računovodstvene dokumentacije koja se odnosi na radove i koja obuhvaća knjižicu o količini izvedenih radova i računovodstvenu evidenciju koje je pravilno na svakoj stranici potpisao voditelj radova i poduzetnik koji je korisnik te provjere i izvješća o količini izvedenih radova, na temelju jediničnih cijena navedenih u točki (a), koje sastavlja povjerenstvo za provjeru koje je imenovala nadležna regionalna uprava?

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 1260/1999 od 21. lipnja 1999. o utvrđivanju općih odredaba o strukturnim fondovima (SL 1999., L 161, str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. siječnja 2021. uputio Verwaltungsgericht Wiesbaden (Njemačka) – Hauptpersonalrat der Lehrerinnen und Lehrer beim Hessischen Kultusministerium

(Predmet C-34/21)

(2021/C 98/14)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Hauptpersonalrat der Lehrerinnen und Lehrer beim Hessischen Kultusministerium

Tuženik: Der Minister des Hessischen Kultusministeriums

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 88. stavak 1. Uredbe (EU) 2016/679 (¹) Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) tumačiti na način da propis, da bi u smislu članka 88. stavka 1. Uredbe (EU) 2016/679 bio preciznije pravilo s ciljem osiguravanja zaštite prava i sloboda u vezi s obradom osobnih podataka zaposlenika u kontekstu zaposlenja, mora ispunjavati zahtjeve koji su za takva pravila utvrđeni člankom 88. stavkom 2. Uredbe (EU) 2016/679?
2. Može li se nacionalna odredba, ako očito ne ispunjava zahtjeve iz članka 88. stavka 2. Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ, unatoč tomu i dalje primjenjivati?

(¹) Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL 2016., L 119, str. 1.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. siječnja 2021. uputio Varhoven kasatsionen sad (Bugarska) – „Konservinvest” OOD/„Bulkons Parvomay” OOD

(Predmet C-35/21)

(2021/C 98/15)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Varhoven kasatsionen sad

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: „Konservinvest” OOD

Druga stranka: „Bulkons Parvomay” OOD